

ки-те своимъ сыновомъ: Защо-то гдѣ-то са стары-те безъ стыдни, тамъ е нѣждно и млади-те юще по безсрамни да бѣдатъ.

62. Того ради са должни прочее бащи-те онова: кое-то прилича на цѣлсмѣдренно-то дѣтинско воспитаніе, въ дѣло да проведатъ, и отъ онаа Евридика да приѣмнатъ подражаніе, кога-то при всемъ томъ, не що е Іллірика, но и въ едно се-всемъ не просвещенно мѣсто е была роде-на, могла е да наѣчи, и се е наѣчила у своя-та си старость. Слѣдѣющее-то ѣ надписаніе, доволно показѣва нейно-то чадо-любіе, което е она мѣзамъ посватила:

„Еврідика изъ Гераполіса посватила това Мѣзамъ, побѣждениа отъ великаго къ нимъ раченіа (ищавъ]. Защо и ако е майка на отрасли дѣца была, упражнявала се обаче при сичко-то това, художество (занаатъ] и мѣдрость да наѣчи за нихъ.“

63. Да бы могли прочее бащи-те да исполнаватъ сички-те совѣтованіа-та и